

29.3.5

21a (הנה שמתיק למורג חרוץ חדש בעל פיפיות תדוש הרים) → 22a (תמלח למאי אתא)

1. וְכַל קָרְבַּן מִנְחָתוֹ בְּמֶלַח תְּמַלַּח וְלֹא תִשָּׁבֵית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מֶלַח: וּיקרא ב, יג

2. וְהִקְרַבְתֶּם לִפְנֵי ה' וְהִשְׁלִיכוּ הַפְּהָנִים עֲלֵיהֶם מֶלַח וְהִעֲלוּ אוֹתָם עֲלֵהּ לֵח': וְיחזקאל מג, כד

3. כֹּל תְּרוֹמַת הַקֹּדְשִׁים אֲשֶׁר יָרִימוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵה' נִתְּנִי לָךְ וּלְבָנֶיךָ וּלְבָנֶיךָ אֶתְּךָ לְחֶק עוֹלָם בְּרִית מֶלַח עוֹלָם הוּא לִפְנֵי ה' לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְּךָ: בְּמִדְבַר יח, יט

4. בְּיוֹם הַשְּׁבִיט בְּיוֹם הַשְּׁבִיט יִעֲרַכְנוּ לִפְנֵי ה' תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וּיקרא כד, ח

5. וְכַל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכַל: וּיקרא ו, טו

6. וְנִתַּח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֵת רֵאשׁוֹ וְאֵת פָּדְרוֹ וְעֵרֶף הַפָּהוּ אֹתָם עַל הַעֲצִים אֲשֶׁר עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ: וּיקרא א, יב

7. וַיֹּאמֶר אֲרוֹנָה אֵל דָּוִד יִקַּח וַיַּעַל אֲדָמִי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב בְּעֵינָיו רֵאָה הַבָּקָר לְעֹלָה וְהַמִּרְגָּם וְכָלִי הַבָּקָר לְעֲצִים: שְׁמ״ב כד, כב

8. הִנֵּה שְׁמִתִּיךָ לְמוֹרֵג חָרוּץ חָדָשׁ בְּעַל פִּיפְיוֹת תְּדוּשׁ הָרִים וְתִדְקַן וּגְבֻעוֹת כַּמֶּץ תִּשִּׂי: יִשְׁעִיהוּ מא, טו

I Continued analysis of v. 1 (ברייתא)

a Question: what is purpose of verb תמלח?

i Answer: defines form of salting – תבונהוה (meaning – putting in just a bit (for taste))

ii Rather: lay the piece down, put salt on it, turn it over, put salt on it and bring it up to אש

1 Note (אביי): same applies to cooking (for extracting blood via מליחה)

b במלח: teaches that it may not be salt water, but real salt

c ולא תשבית: must be salt that doesn't cease its effect; i.e. מלח סדומית

i However: if he can't locate מלח סדומית, may use weaker salt, by virtue of...

d תקריב: any salt, in any case – even בשבת and even (if קרבן is brought) בטומאה

II Tangent (ברייתא): מלח is subject to מעילה only if it is on the קרבן, not if it fell on כבש or top of מזבח (v. 2)

III Analysis of 1:2 – שקלים – that ב"ד made a תקנה to allow כהנים to benefit from עצים and מלח

a שמואל: only permitted for קרבן, not for eating

i Challenge: we assume לקרבנם means for offering, לאכילה means “eating קדשים”

ii However: they're allowed to use the salt even to cure the hides (of קדשים), ק"ו to offer קרבן (no need for תקנה)

iii Rather: חולין אכילה, קדשים means to eat קרבנם

1 Challenge: how would they bring חולין in – they can only bring small amounts to accompany קדשים

(a) And: even in that case, we don't give them מלח to salt their חולין

2 Support: לקרבנם means to eat קדשים; even a ישראל is given מלח for his מנחה and need not provide his own

(a) Background: ברייתא questions whether מלח is like עצים (provided) or לבונה (must bring his own)

(i) And: conclusion – more similar to עצים → it is provided, ק"ו it is given to כהנים

(ii) Solution: provided by vv. 3-4; both called ברית; just as v. 3 (לחם הפנים) is publicly provided, so is מלח

iv Answer: our תקנה is needed only for בוכרי (in ב"ד) – (שקלים א"ד) – כהנים are not liable for השקל מחצית

1 Note: ריב"ז disagrees but notes that כהנים (mis-)apply v. 5 to exempt themselves

2 Therefore: according to בוכרי, since כהנים haven't “paid in”, they're less likely to have salt provided for them

3 Question: to בוכרי – how can כהנים voluntarily give מחה"ש – it is לעזרה

(a) Answer: they donate it to צבור, who then give to תרומת הלשכה

v Note: in the above-referenced ברייתא, תנא took it as a given that עצים are provided by צבור

1 Source: רב"ש – v. 6 – just as מנחה is צבור, so too the wood and fire are provided

(a) ד"א בן שמוע: just as מנחה was never used, so too wood may not be “used”

(i) Split the difference: whether we require new wood

(ii) Challenge: don't we accept used wood? ארונה offered (and דוד bought) plow equipment to use as wood on מזבח (v. 7)

1. Answer: they were unused

2. Note: meaning of מוריגים provided by v. 8 (plow-wheel with teeth)